

A fegyelmi határozattal szemben előterjesztett panaszt az előjáró parancsnoknak abban az esetben is határozattal kell elbírálnia, ha a panasz előterjesztésének módját jogszabályba ütközőnek tartja

Dátum: 2020. november 11.

Tájékoztató a Kf.VII.39.674/2020/3. számú ügyről.

A felperes szolgálati viszonyát az alperes fegyelmi határozatával megszüntette. A fenytéssel szemben a felperes nem elektronikus úton, hanem személyesen, papír alapon nyújtott be panaszt, amelyet a kapitányságvezető felterjesztett a megyei rendőrfőkapitányhoz, aki azonban annak elbírálására törvényes lehetőséget nem látott, mivel a felperes azt nem a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 6. § (7) bekezdésében meghatározott, legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátott elektronikus dokumentumban terjesztette elő. Ezért a fegyelmi ügyiratot a kapitányságvezetőnek visszaküldte, aki a felperest erről tájékoztatta, jelezve, hogy a szolgálati viszonyt megszüntető fenytés jogerőre emelkedett. A felperes e tájékoztatást nem fogadta el, ezért azt egy újabb, panasz elnevezésű beadványban vitatta. E beadványt a kapitányságvezető az Országos Rendőr-főkapitánysághoz továbbította, aki levelében tájékoztatta a felperest a munkáltató azon álláspontjáról, mely szerint a papír alapú panaszt a Hszt. 8. §-a alapján semmisnek tekintették, ezért annak elbírálására nem találtak jogszabályi lehetőséget. A felperes végül ezen levél kézhezvételét követően fordult bírósághoz, kifogásolva, hogy panasz elbírálását az alperes kellő kivizsgálás nélkül elmulasztotta.

Az elsőfokú bíróság az eljárást a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 81. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával megszüntette, arra hivatkozással, hogy a felperes anélkül indított pert, hogy a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, így emiatt a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. A Hszt. 270. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonyából származó jogvita esetén akkor fordulhat keresettel a bírósághoz, ha az elsőfokú határozat elleni panaszát vagy fellebbezését elutasították. Mivel a Hszt. előírásainak nem megfelelően benyújtott panasz semmisnek tekintendő, a felperes anélkül indított pert, hogy előzetesen panaszt nyújtott volna be az alpereshez.

A Kúria, mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Kp. 48. § (2) bekezdéséből következően a Kp. 48. § (1) bekezdés a) – i) pontjaiban szereplő visszautasítási okok, mint perakadályok meglétét a bíróság az eljárás bármely szakaszában hivatalból veszi figyelembe –, ezért a Kúria vizsgálta, hogy az eljárás megszüntetése jogszerű volt-e a jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslat kimerítésének hiánya miatt. Ezzel összefüggésben kimondta, hogy a jogszabályba ütköző módon előterjesztett panasz a Hszt. 8. § (1)-(2) bekezdése alapján – hivatalból észlelendő – semmisséget eredményez, ezáltal maga a nyilatkozat a Hszt. 9. § (1) bekezdése értelmében érvénytelen, azonban a Hszt. 10. §-a nem tartalmaz olyan jogkövetkezményt, amelyre tekintettel a bármely okból jogszabályba ütköző – ezáltal érvénytelen – panaszt ne kellene az előjáró parancsnoknak határozattal elbírálnia. A felperes a Hszt. rendszerében rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget igénybe vette, az alperes mulasztott, amikor a felperes panaszát határozattal nem bírálta el, ezért a felperes által

előterjesztett keresetlevél visszautasításának a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja alapján és így a per megszüntetésének sem volt helye.

Budapest, 2020. november 11.

A Kúria Sajtótitkársága